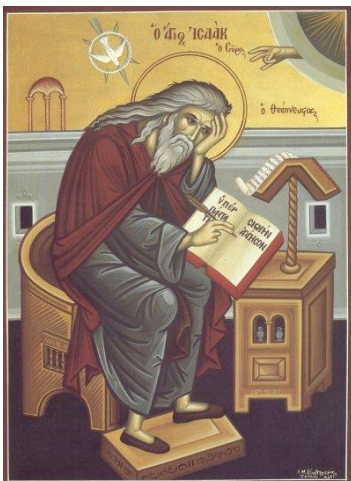

ÎNVIEREA DOMNULUI

Foaie duminicală a parohiei “Învieerea Domnului”, cartierul Dacia, Iași

28 IANUARIE: PRĂZNUIREA SFÂNTULUI ISAAC SIRUL

Cu razele virtuților strălucindu-te, luminător mult luminos al petrecerii celei întru Hristos te-ai arătat prin Duhul, purtătorule de Dumnezeu, Sfinte Părinte Isaac, cu învățăturile cele de Dumnezeu insuflate ne îndreptezi fără greșală pe calea mântuirii, pe cei ce te cinștim pe tine ca pe un slujitor dumnezeiesc al lui Hristos.

(Troparul Sf. Cuvios
Isaac Sirul)

Isaac, luându-și obârșia din Răsărit, unde a odrăslit și de unde a pornit toate ale mântuirii, era sirian după nume, iar patria lui a fost Ninive. Părinții lui nu ne sunt cunoscuți. Despărțindu-se de lume din fragedă tinerețe și din vârsta înfloritoare și intrând cu un frate de sânge în mănăstire unde mulți duceau o viață de îngeri în trup, a îmbrățișat chipul și viața singuratică. Desprinzându-se acolo cu ostenele nevoinței și ajungând la o măsură îndestulătoare a virtuții, se simții stăpânit de dorul unei liniștiri mai adânci, și cu inima arzând de jarul pustniciei. Deci, plecând departe de chinovie și sălășluindu-se într-o chilie din pustie, duse o viețuire cu totul singuratică și neamestecată, gândind numai la sine și la Dumnezeu. Fratele său, luând conducerea lavrei, nu înceta să-i ceară, prin scrisori stăruitoare, să lase pustia și să vină din nou la mănăstire. Dar el se alipise atât de mult de pustie, încât nu voia să se despartă nici măcar pentru puțin timp de ea. Dar ceea ce n-a izbutit rugăminta fratelui, a izbutit mai târziu descoperirea dumnezeiască. Neascultând de fratele de sânge, deși îl îndemna să vină la mănăstire, a ascultat de Părintele care l-a chemat de sus, primind grija arhierescă a cârmuirii Bisericii Ninivitenilor. Părăsește deci pustia, de al cărui dor ardea inima lui, și primește hirotonia de episcop al Ninivei. Dar aceasta s-a întâmplat pentru un foarte scurt timp, căci nu era lumea vrednică de acest bărbat. S-a retras din scaun și a venit din nou în chilia lui iubită din pustie, în care a rămas până la moarte. Și câte lupte a purtat împotriva dracilor și a trupului și cât de mare a ajuns în virtute și de cât har s-a bucurat cât timp se afla încă în viață, e de prisos să spunem.

(Filocalia, vol. X)